

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 494

гр. Стара Загора, 08.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500257 по описа за 2026 година

Производството е образувано по частна жалба на „П.К.Б.“ ЕООД, гр. С., чрез процесуален представител юрисконсулт Е.К. против разпореждане № 1261/13.03.2026 г., постановено по ч. гр. д. № 165/2026г. по описа на Районен съд – Ч., с което е отхвърлено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Ф. Б. М., гр. П. за претендираните суми от главница, договорна лихва, мораторна лихва, ведно със законната лихва.

Жалбоподателят излага твърдения за неправилност на постановения съдебен акт. Счита, че заявителят изпълнил в пълен обем, точно и коректно всички указания на съда. Нарушен бил и принципа на служебното начало и процесуалната икономия. Моли съдът да отмени обжалваното разпореждане и да постанови да бъде издадена заповед за изпълнение за претендираните суми. Претендира разноси във настоящото производство за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след като се запозна с оплакванията в жалбата и материалите по приложеното електронно заповедно производство, установи следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима, като подадена против подлежащ на обжалване съдебен акт, чрез процесуален представител юрисконсулт К., с надлежно учредена представителна власт. Частната жалба е подадена в срок и съдържа всички необходими реквизити и следва да се разгледа по същество.

Производството пред районния съд е образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в полза на „П.К.Б.“ ЕООД, гр. С., действащо чрез юриск. Н.Л., срещу длъжника Ф. Б. М., от гр. П., за парично вземане, произтичащо от неизпълнено задължение по Договор за потребителски кредит № 40031406273, сключен на 27.01.2025г. между „П.К.Б.“ ЕООД и Ф. Б. М.. Заявителят претендира парично вземане в общ

размер на 270.92 евро, от които главница 60.92 евро, договорна лихва 90.93 евро за неплатено падежирало договорно възнаграждение, дължимо от вноски № 7 с падежна дата 01.09.2025 г. до вноски № 11 с падежна дата 01.06.2026г., друго в размер на 106.55 евро за незаплатена неустойка по допълнително споразумение към договора за кредит, дължимо от вноски № 7 с падежна дата 01.09.2025 г. до вноски № 11 с падежна дата 01.01.2026 г., мораторна лихва 12.52 евро за лихва за забава, дължима от 02.03.2025г. - дата на изпадане на длъжника в забава до 25.01.2026. - датата на подаване на заявлението в съда, ведно със законна лихва от 26.01.2026г. Заявителят претендира и деловодни разноски, от които ДТ в размер на 1087 евро, юрисконсултско възнаграждение в размер на 117.60 евро и друго в размер на 51.10 евро за подготовка на документи, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 13, ал.2 от НЗПП.

Към заявлението са приложени: Договор за потребителски кредит П.К.С. № 40031406273 от 27.01.2025г., Общи условия към ДПК, Отчет на електронния подпис на Договор за потребителски кредит П.К.С. към договор за потребителски кредит № 40031406273, Отчет на електронния подпис на Погасителен план към договор за потребителски кредит № 40031406273, декларация, погасителен план, пълномощно, документ за внесена ДТ.

При извършената служебна проверка по редовността на подаденото заявление по реда на чл. 411, ал. 2 от ГПК вр. чл. 410 от ГПК, районният съд е констатирал, че е нередовно. С разпореждане № 419/28.01.2026 г. е оставил без движение заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, с указания до заявителя в тридневен срок да отстрани посочените нередовности като представи всички приложения към договора, посочени в чл. 16 от Общите условия. Указано е, че при неизпълнение на указанията в срок, заявлението ще бъде отхвърлено. Изпратено е съобщение през ЕПЕП, връчено на заявителя на 02.02.2026 г.

В законоустановения срок в съда е постъпила молба от 04.02.2026 г., от П.К.Б. ЕООД, гр. С., чрез пълномощника си юриск. Г.А., с която представят следните приложения: Договор за потребителски кредит № 40031406273, Общи условия, погасителен план и допълнително е представена Тарифа за таксите на П.К.Б. ЕООД.

Настоящият въззивен съдебен състав намира, че обжалваното разпореждане е правилно, а частната жалба за неоснователна.

За да бъде уважено искането за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, заявлението следва да е редовно от външна страна, да отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 и 3 и чл. 128, т. 1 и 2 ГПК - да съдържа всички необходими данни, с оглед индивидуализиране на претендираното в заповедното производство парично вземане, както и да се установява изискуемостта му. Когато вземането произтича от договор, сключен с потребител, към заявлението се прилагат договора, ако е в писмена форма, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия. Разпоредбата на чл. 411, ал. 2, т. 2 от ГПК,

задължава съда служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона или на добрите нрави.

В случая се касае за сключен договор за потребителски кредит при действието на ЗПК, поради което съдът служебно следва да разгледа при произнасянето си. Към заявлението е представен договор за кредит с приложенията му. След разпореждането на съда с указания за представяне на всички приложения и изменения към договора, заявителят е представил отново същия договор за кредит. Съгласно заявлението, по т. 3.1 предмет на вземането, т.3, вземането за 106.55 евро е посочено, че представлява неустойка по допълнително споразумение към договора за кредит, каквото допълнително споразумение не е представено нито със заявлението, нито след указанията на съда с допълнителната молба. Доколкото съдът следи служебно за интереса на потребителя и спазването на императивна правна норма, въззивният съд намира, че правилно РС – е отхвърлил заявлението, тъй като заявителят не е представил допълнителното споразумение, посочено от него в т. 3.1, т.3, което не позволява на съда да извърши преценка за наличие на противоречие на претендираните суми със закона и добрите нрави, както и дали искането не основава на неравноправна клауза в договора за кредит.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното разпореждане е правилно, подадената частна жалба против него е неоснователна, поради което следва да се остави без уважение.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 1261/13.03.2026 г., постановено по ч. гр. д. № 165/2026г. по описа на Районен съд – Ч..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____